

DOI: 10.33766/2524-0323.98.168-177

УДК: 345.92

*Марцун М. І., керівник Чортківської окружної прокуратури Тернопільської області
(м. Чортків, Україна)*

e-mail: martsun_m@ukr.net

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0001-7215-9967>

ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВООПОРУШЕННЯ, ПЕРЕДБАЧЕНІ СТ. 44-3 КУпАП «ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ ЩОДО КАРАНТИНУ ЛЮДЕЙ»

Стаття присвячена особливостям провадження у справах про адміністративні проступки щодо порушення правил карантину людей. Специфіка діяльності правоохоронних та інших органів виконавчої влади з виявлення таких правопорушень та притягнення винуватців до адміністративної відповідальності залишається недослідженою. Встановлено перелік органів влади і посадових осіб, які уповноважені складати протоколи про вчинення адміністративних проступків у сфері порушення правил карантину людей. Визначено органи влади, які мають право приймати рішення у справах про подібні адміністративні правопорушення. Зроблено висновок, що норми законодавства про адміністративні правопорушення та галузевого законодавства, яке визначає повноваження органів влади, є неузгодженими. Так Кодекс України про адміністративні правопорушення уповноважує певні органи влади складати протоколи про адміністративні проступки, які полягають у порушенні правил карантину людей. Водночас галузеве законодавство не визначає посадових осіб органів, які мають право складати такі протоколи.

Запропоновано низку рекомендацій щодо вдосконалення законодавства, яке регулює провадження у справах про адміністративні проступки у сфері порушення правил карантину людей, а саме: надати право працівникам Національної поліції складати протоколи про адміністративні правопорушення в разі появи особи в громадському місці без засобів індивідуального захисту; визначити конкретних посадових осіб органів охорони здоров'я, які матимуть право складати протоколи про адміністративні проступки у сфері порушення правил карантину людей; встановити в Законі України «Про місцеве самоврядування» права конкретних посадових осіб складати протоколи про такі адміністративні правопорушення; ухвалити на рівні міських та/або сільських рад окреме положення про порядок розгляду протоколів про адміністративні правопорушення; передати повноваження виконавчих комітетів місцевих рад з розгляду справ про адміністративні проступки, які полягають у порушенні правил карантину людей, адміністративним комісіям, сформованим із фахівців у галузі права.

Ключові слова: карантин, правила, протокол, адміністративне правопорушення, адміністративна відповідальність, провадження.

Постановка проблеми. Одним із завдань соціальної держави є охорона здоров'я громадян. Певні карантинні заходи можуть запроваджуватися в разі поширення епідемії інфекційних захворювань. Одним із засобів дотримання обмежень

під час карантину є застосування заходів адміністративної відповідальності до порушників карантинних норм. Адміністративна відповідальність за порушення правил карантину людей встановлена в ст. 44-3 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП). У разі виявлення таких адміністративних проступків повинно розпочатися провадження у справах про адміністративні правопорушення, яке регулюється нормами КУпАП. Саме тому вивчення особливостей адміністративного провадження у справах про порушення карантину людей є актуальним.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Загальній характеристиці провадження у справах про адміністративні правопорушення присвячені праці багатьох науковців. Окремі дослідники вивчали специфіку провадження в разі вчинення певних різновидів адміністративних проступків. Зокрема, В. І. Теремецький вивчав особливості провадження у справах про адміністративні правопорушення [1, с. 93–101]. Деякі аспекти правового регулювання провадження у справах про адміністративні правопорушення були предметом дослідження М. В. Ковалів, Ю. Ю. Пайди, О. В. Фазикош [2; 3; 4]. Специфіка провадження у справах про адміністративні правопорушення в галузі цивільної авіації досліджувалася С. М. Москаленком та Л. В. Єрмоленко-Кнєзєвою [5, с. 160–164]. Окремі особливості провадження у справах про адміністративні правопорушення у сфері охорони здоров'я досліджені в праці Б. В. Логвиненка [6, с. 90–97]. Водночас специфіка провадження у справах про адміністративні проступки щодо порушення правил карантину не відображена у працях науковців.

Формулювання цілей. Метою цієї статті є визначення системи органів і посадових осіб, які уповноважені складати і розглядати протоколи у справах про адміністративні проступки щодо порушення правил карантину людей, а також розробка науково обґрунтованих пропозицій, спрямованих на удосконалення законодавства, яке регулює провадження в цій категорії справ.

Виклад основного матеріалу. Сутність та особливості провадження у справах про адміністративні правопорушення відображені в працях багатьох науковців. В. І. Теремецький зазначає, що у випадку неефективності заходів профілактики адміністративних правопорушень винуватці повинні бути притягнені до адміністративної відповідальності у встановленому законодавством порядку [1, с. 98]. Ю. Ю. Пайда визначає провадження в справах про адміністративні правопорушення як правовий інститут, у рамках якого регулюються процесуальні адміністративно-деліктні відносини й забезпечується вирішення адміністративних справ, а також запобігання адміністративним правопорушенням [2, с. 219]. М. В. Ковалів стверджує, що провадження у справах про адміністративні правопорушення визначається як низка послідовних дій органів державного управління (посадових осіб), юрисдикційних органів, а в окремих випадках – й інших суб'єктів, що, відповідно до норм адміністративного законодавства, здійснюють заходи, спрямовані на притягнення правопорушників до відповідальності та на забезпечення виконання винесеної постанови [3, с. 247]. Отже, провадження у справах про адміністративні правопорушення включає низку процесуальних дій, які націлені на

встановлення обставин адміністративного правопорушення та притягнення винуватців до адміністративної відповідальності.

Правовою основою для таких проваджень є КУпАП. З огляду на відповідні положення КУпАП, провадження у цій категорії справ включає складання протоколу про адміністративне правопорушення та його розгляд уповноваженими органами влади. О. В. Фазикош стверджує, що підставою для такого провадження є вчинення адміністративного проступку. У межах провадження реалізуються процесуальні повноваження різних органів влади. Під час подібних проваджень складаються відповідні процесуальні документи: протокол про адміністративне правопорушення, постановою у справі, клопотання та скарги [4, с. 247]. Дійсно, у законодавстві детально врегульовано окремі стадії провадження у справах про адміністративні правопорушення; визначається перелік органів влади і посадових осіб, які можуть складати протоколи про адміністративні правопорушення, та приймати рішення про притягнення громадян до адміністративної відповідальності.

Адміністративна відповідальність за порушення правил карантину людей встановлена у нормах ст. 44-3 КУпАП. При цьому, у ч.1 ст. 44 КУпАП закріплена відповідальність за порушення санітарно-гігієнічних та санітарно-протиепідемічних правил і норм, встановлених законодавством [7]. Заходи щодо боротьби з інфекційними захворюваннями та можливість запровадження карантину людей передбачені Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб». Саме порушення його норм може бути кваліфіковано, як адміністративний проступок, передбачений у ч.1 ст. 44 КУпАП. Окрім того, у ч.2 ст. 44 КУпАП встановлена відповідальність за перебування в громадських будинках, спорудах, громадському транспорті під час дії карантину без вдягнутих засобів індивідуального захисту [7]. Отже, положення цієї статті КУпАП передбачають відповідальність за вчинення двох різних адміністративних проступків. Варто проаналізувати перелік органів влади й посадових осіб, які уповноважені розглядати протоколи про вчинення цих правопорушень.

Складення протоколу про адміністративні правопорушення потребує виконання певних вимог, установлених законодавством. Згідно зі ст. 255 КУпАП, у разі порушення правил карантину людей право складати протоколи про адміністративний проступок мають працівники Національної поліції, уповноважені посадові особи органів охорони здоров'я, санітарно-епідеміологічної служби та виконавчих комітетів міських, сільських і селищних рад. При цьому в разі вчинення правопорушення, передбаченого ч.2 ст. 44-3 КУпАП, тобто при появі у громадському місці без засобів індивідуального захисту, протокол про адміністративне правопорушення можуть складати лише уповноважені особи виконавчого комітету місцевої ради [7]. Отже, перелік органів влади, які уповноважені виявляти адміністративні правопорушення, передбачений у ч.1 ст. 44-3 КУпАП, є доволі широким. Водночас у разі скоєння правопорушення, закріпленого в ч.2 ст. 44-3 КУпАП, протокол про його вчинення можуть скласти лише представники органів місцевого самоврядування.

Законодавчі акти, які регулюють певну галузь державного управління, також закріплюють повноважень посадових осіб різних органів влади відносно складання протоколів про адміністративні правопорушення. Наприклад, згідно з п.8 ч.1 ст. 23 Закону України «Про Національну поліцію», серед повноважень поліцейських вказано здійснення провадження у справах про адміністративні правопорушення [8]. Отже, будь-який поліцейський під час здійснення нагляду за дотриманням законодавства громадянами може скласти протокол про адміністративне правопорушення, пов'язане із порушенням правил карантину людей.

Під час аналізу нормативно-правових актів, які регулюють сферу охорони здоров'я не вдалося знайти норми, яка б уповноважувала окремих посадових осіб складати протоколи про адміністративні правопорушення. Ані Основи законодавства про охорону здоров'я, ані Положення про Міністерство охорони здоров'я України не містять повноважень уповноважених посадових осіб Міністерства охорони здоров'я України або його територіальних органів щодо складання протоколів у справах про адміністративні правопорушення. Тому залишається незрозумілим, які саме посадові особи органів охорони здоров'я уповноважені складати протоколи про адміністративний проступок щодо порушення правил карантину людей. Відповідна прогалина в законодавстві повинна бути ліквідована.

Також є труднощі у визначенні кола посадових осіб органів санітарно-епідемічного нагляду, які уповноважені складати протокол про адміністративний проступок щодо порушення правил карантину людей. Дійсно, у ст. 47 Закону України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» закріплено повноваження посадових осіб санітарно-епідеміологічної служби щодо провадження у справах про адміністративні правопорушення [9]. Водночас постановою уряду України від 29 березня 2017 року було ліквідовано Держсанепідемслужбу. Завдання і функції з реалізації державної політики у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення та здійснення контролю (нагляду) за дотриманням вимог санітарного законодавства були покладені на Державну службу з питань безпеки харчових продуктів та захисту споживачів (далі – Держпродспоживслужба) [10]. Згідно з п.3 Положення про Держпродспоживслужбу, до її завдань належить здійснення державного нагляду за дотриманням санітарного законодавства, крім виконання функцій з реалізації державної політики у сфері епідеміологічного нагляду [11]. Отже, Держсанепідемслужба нагепер вже ліквідована. Функції зі здійснення епідеміологічного нагляду до компетенції Держпродспоживслужби не належать. Тому наразі не визначено повноважень посадових осіб певних державних інспекцій зі складання протоколів про адміністративні проступки у сфері порушення правил карантину людей. Вважаємо, що необхідні норми варто передбачити в законодавстві. Інспектори Держпродспоживслужби повинні отримати право складати протоколи про вчинення проступків, передбачених ст. 44-3 КУпАП «Порушення правил щодо карантину людей».

Функції та повноваження органів місцевого самоврядування закріплені в Законі України «Про місцеве самоврядування». У ньому перелічені повноваження виконавчих органів сільських, селищних та міських рад у сфері притягнення до

адміністративної відповідальності. Зокрема, уповноважувати інспекторів з паркування здійснювати провадження у справах про адміністративні правопорушення. Виконавчі комітети або створені ними адміністративні комісії мають право розглядати справи про адміністративні правопорушення, які віднесені до їхньої компетенції [12]. Однак названий Закон України не встановлює повноважень органів місцевого самоврядування щодо визначення посадових осіб, уповноважених складати протоколи про порушення правил карантину людей. Означену прогалину також необхідно усунути.

Таким чином, законодавство про адміністративні правопорушення та галузеве законодавство закріплюють перелік органів влади і посадових осіб, які мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення, передбачені ст. 44-3 КУпАП. Водночас правове регулювання повноважень окремих посадових осіб щодо складання процесуальних документів у справах про адміністративні правопорушення потребує вдосконалення.

Досліджуючи особливості провадження у справах про адміністративні правопорушення, передбачені ст. 44-3 КУпАП, необхідно встановити перелік органів влади і посадових осіб, уповноважених розглядати справи про порушення правил карантину щодо людей. Відповідно до ст.ст. 219 і 221 КУпАП, право притягати громадян до адміністративної відповідальності у разі вчинення таких проступків належить виконавчим органам місцевих рад та районним судам України. Згідно зі ст. 219 КУпАП, у разі перебування особи в громадському місці без вдягнутих засобів індивідуального захисту під час оголошення карантину застосовувати адміністративні стягнення мають право виконавчі органи сільських, селищних і міських рад. Варто наголосити, що ч.1 ст. 38 КУпАП передбачає застосування адміністративного стягнення в цьому випадку не пізніше, як через два місяці після його вчинення [7]. Причому, такі протоколи підлягають розгляду не адміністративною комісією виконавчого комітету, а самим виконавчим комітетом. Згідно з п.п.4 п. «б» ч.1 ст. 38 Закону України «Про місцеве самоврядування», виконавчі органи міських, селищних і сільських рад мають право розглядати справи про адміністративні правопорушення, віднесені законодавством до їх відання [8]. Виконавчі комітети сільських, селищних і міських рад є колегіальними органами. Особливості розгляду протоколів про адміністративні правопорушення колегіальними органами встановлені у ст.ст. 278, 281 КпАП України [7]. Специфіка розгляду таких протоколів колегіальними органами полягає в необхідності оголошення складу цього органу перед початком засідання та ведення протоколу засідання протягом розгляду справи. Водночас кожному органу місцевого самоврядування варто ухвалити власний підзаконний акт про встановлення порядку розгляду справ про адміністративні правопорушення.

Необхідно наголосити, що основною функцією органів місцевого самоврядування є забезпечення життєдіяльності села або міста. Виконання правоохоронних завдань або здійснення правосуддя не є основними завданнями таких органів. Працівники виконавчого комітету можуть не мати юридичної освіти. Саме ці обставини обґрунтовують необхідність передачі функцій із розгляду справ про ад-

міністративні правопорушення від виконавчих комітетів місцевих рад до адміністративних комісій, утворених відповідною радою. До складу адміністративної комісії повинні бути обрані фахівці в галузі права.

Як зазначалося вище, адміністративні правопорушення, передбачені ч.1 ст. 44-3 КУпАП, мають право розглядати суди України. Тобто в разі порушення санітарно-гігієнічних та санітарно-протиепідемічних правил і норм, встановлених законодавством, протоколи про такі проступки будуть розглянуті районними або районними в місті судами України. Відповідно до ч.2 ст. 38 КУпАП адміністративне стягнення у випадку розгляду справи судом може бути накладено не пізніше, як через три місяці з дня вчинення правопорушення [7]. Звичайно, розгляд справ про адміністративні правопорушення судами є більш професійним і об'єктивним, ніж ухвалення рішень у таких справах органами місцевого самоврядування.

Правила розгляду протоколів про адміністративні правопорушення судами України встановлені у ст.ст. 276–282 КпАП України [7]. Норми законодавства регулюють строк розгляду протоколу про адміністративне правопорушення, умови повідомлення осіб, які беруть участь у справі, підготовку справи до розгляду, порядок встановлення обставин у справі. Права учасників адміністративного провадження, умови оголошення постанови по справі, вручення чи надіслання її копії також встановлені адміністративно-процесуальним законодавством. Дослідники визнають такі проблеми адміністративного провадження, як невизначеність моменту початку провадження та стислі строки розгляду справ про адміністративні правопорушення [5, с. 164]. Б. В. Логвиненко стверджує, що процесуальний статус учасників адміністративного провадження недостатньо закріплений нормами законодавства про адміністративні правопорушення [6, с. 95]. Висловлені проблеми стосуються також і провадження у справах про адміністративні проступки щодо порушення правил карантину людей. Жодних особливостей розгляду справ про адміністративні правопорушення, передбачені ст. 44-3 КУпАП, законодавство не встановлює.

Отже, у разі виявлення адміністративних правопорушень, передбачених статтею 44-3 КУпАП, притягати громадян до адміністративної відповідальності мають право суд або виконавчий комітет місцевої ради. Правила розгляду протоколу про адміністративні правопорушення судом чітко встановлені у КУпАП.

Висновки. Отже, адміністративна відповідальність за порушення правил карантину щодо людей встановлена у ст. 44-3 КУпАП. У разі вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого ч.1 ст. 44-3 КУпАП, тобто порушення санітарно-гігієнічних або санітарно-протиепідемічних правил, складати протоколи про адміністративні правопорушення можуть представники багатьох органів влади. Серед уповноважених посадових осіб варто назвати службовців Національної поліції, органів охорони здоров'я, санітарно-епідеміологічної служби та виконавчих комітетів міських, сільських і селищних рад. При тому в разі вчинення правопорушення, передбаченого ч.2 ст. 44-3 КУпАП, тобто появи в громадському місці без засобів індивідуального захисту, протокол про адміністративне правопорушення можуть складати лише уповноважені особи виконавчого комітету місцевої ради.

Право застосовувати заходи адміністративного стягнення в разі порушення санітарно-гігієнічних або санітарно-протиепідемічних заходів, тобто вчинення адміністративного проступку, передбаченого ч. 1 ст. 44-3 КУпАП, належить судам України. Водночас притягнути до адміністративної відповідальності за появу у громадському місці без засобів індивідуального захисту, тобто у разі скоєння адміністративного проступку, закріпленого в ч.2 ст. 44-3КУпАП, можуть виконавчі комітети місцевих рад. Під час розгляду справ про адміністративні проступки щодо порушення правил карантину людей учасники провадження користуються всіма процесуальними правами, закріпленими нормами КУпАП.

Враховуючи викладене, для вдосконалення провадження у справах про адміністративні проступки щодо порушення правил карантину людей, необхідно внести такі зміни в законодавство:

1. Надати право працівникам Національної поліції складати протоколи про адміністративні правопорушення в разі появи громадян у громадському місці без засобів індивідуального захисту під час карантину, тобто вчинення ними адміністративного проступку, передбаченого ч. 2 ст. 44-3КУпАП.

2. Визначити конкретних посадових осіб центральних і місцевих органів охорони здоров'я, які матимуть право складати протоколи про адміністративні правопорушення у сфері порушення правил карантину людей. Відповідні норми варто закріпити в Основах охорони здоров'я України та Положенні про Міністерство охорони здоров'я України.

3. Закріпити за конкретними посадовими особами Державної служби з питань безпеки харчових продуктів та захисту споживачів право складати протоколи про адміністративні проступки, пов'язані з порушенням правил карантину людей.

4. Передбачити в Законі України «Про місцеве самоврядування» права конкретних посадових осіб складати протоколи про адміністративні правопорушення у сфері порушення правил карантину людей.

5. Повноваження щодо розгляду протоколів про адміністративні правопорушення, передбачені ч.2 ст. 44-3 КУпАП, передати від виконавчого комітету місцевої ради до адміністративної комісії, яка буде створена такою радою. Відповідна норма встановлює відповідальність за появу в громадському місці без засобів індивідуального захисту.

6. Вважаємо, що кожній міській або сільській раді варто ухвалити окреме положення про порядок розгляду протоколів про адміністративні правопорушення, у якому передбачити:

- а) строки розгляду протоколу про адміністративні правопорушення;
- б) розгляд протоколу за умови присутності двох третин членів від складу виконавчого комітету;
- в) прийняття рішення більшістю голосів;
- г) обов'язкову присутність юрисконсульта міської або сільської ради під час розгляду протоколів про адміністративні правопорушення;
- д) умови виклику особи, щодо якої може бути ухвалено рішення про притягнення до адміністративної відповідальності;

е) гарантії процесуальних прав осіб, які беруть участь у розгляді справи про адміністративне правопорушення, встановлені в КУпАП;

ж) порядок оголошення, вручення або надіслання постанови по справі про адміністративне правопорушення.

Усі перелічені заходи можуть покращити ефективність застосування норм адміністративної відповідальності, передбачених у ст. 44-3 КУпАП. Галузеві нормативно-правові акти будуть приведені у відповідність з нормами КУпАП. Наслідком запровадження відповідних змін стане визначення повноважень конкретних посадових осіб різних органів влади щодо складення протоколів про адміністративні проступки в сфері карантину людей. Важливим результатом запропонованих змін може стати вдосконалення роботи правозастосовних органів з притягнення правопорушників до адміністративної відповідальності.

Використані джерела:

1. Теремецький В. І. Профілактика адміністративних деліктів у сфері використання й охорони лісового фонду України. *Актуальні проблеми правознавства*. 2020. № 3 (23). С. 93–101.

2. Пайда Ю. Ю. Деякі аспекти правового регулювання провадження у справах про адміністративні правопорушення. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2020. № 1. С. 209–220.

3. Ковалів М. В. Провадження у справах про адміністративні правопорушення. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ*. 2013. № 3. С. 240–248.

4. Фазикощ О. В. Поняття та сутність провадження у справах про адміністративні правопорушення. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія «Право»*. 2012. Випуск 18. С. 183–185.

5. Москаленко С. М., Єрмоленко-Князєва Л. В. Проблеми провадження в справах про адміністративні правопорушення в галузі цивільної авіації. *Підприємництво, господарство і право*. 2019. № 3. С. 160–164.

6. Логвиненко Б. В. Окремі особливості провадження у справах про адміністративні правопорушення у сфері охорони здоров'я. *Публічне право*. 2019. № 4 (36). С. 90–97.

7. Кодекс про адміністративні правопорушення: Закон України від 07.12.1984 № 8073-Х. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80732-10#top>. (дата звернення: 25.05.2022)

8. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19/find?text>. (дата звернення : 25.05.2022)

9. Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення: Закон України від 24.02.1994 № 404-XII. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4004-12>. (дата звернення: 25.05.2022).

10. Деякі питання Державної санітарно-епідеміологічної служби: постанова Кабінету Міністрів України від 29.03.2017 № 348. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/348-2017-п>. (дата звернення: 25.05.2022).

11. Положення про Державну службу України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів: постанова Кабінету Міністрів України від 02.09.2015 № 667. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/667-2015-п/>. (дата звернення: 25.03.2022).

12. Про місцеве самоврядування: Закон України від 21.05.1997 № 280/97-ВР. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-вр>. (дата звернення: 25.05. 2022).

References:

1. Teremetskiy V. I. (2020) Profilaktyka administratyvnykh deliktiv u sferi vykorystannia y okhorony lisovoho fondu Ukrainy. *Aktualni problemy pravoзнавства – Current issues of jurisprudence*, 3 (23), 93–10. [in Ukrainian].

2. Paيدا Yu. Yu. (2020) Deiakі aspekty pravovoho rehuliuвання provadzhenia u spravakh pro administratyvni pravoporushennia. *Naukovyi visnyk publichnoho ta pryvatnoho prava – Scientific Bulletin of Public and Private Law*, 1, 209–220. [in Ukrainian].

3. Kovaliv M. V. (2013) Provadzhenia u spravakh pro administratyvni pravoporu shennia. *Naukovyi visnyk Lvivskoho derzhavnogo universytetu vnutrishnikh sprav – Scientific Bulletin of Lviv State University of Internal Affairs*, 3, 240–248. [in Ukrainian].

4. Fazykosh O. V. (2012) Poniattia ta sutnist provadzhenia u spravakh pro admini stratyvni pravoporushennia. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho universytetu. Seria «Pravo» – Scientific Bulletin of Uzhgorod University, Law Series*, 18, 180–182. [in Ukrainian].

5. Moskalenko S. M., Yermolenko L. V. (2019) Problemy provadzhenia v spravakh pro administratyvni pravoporushennia v haluzi tsyvilnoi aviatsii. *Podpryemnytstvo, gospodarstvo i pravo – Entrepreneurship, economy and law*, 3, 160–164. [in Ukrainian].

6. Lohvynenko B. V. (2019) Okremi osoblyvosti provadzhenia u spravakh proadmini stratyvni pravoporushennia u sferi okhorony zdorovia. *Publichne pravo – Public law*, 4 (36), 90 – 97. [in Ukrainian].

7. Kodeks pro administratyvni pravoporushennia: Zakon Ukrainy vid 07.12.1984 № 8073-Kh. (1984) N. p. *Verkhovna Rada Ukrainy. Zakonodavstvo Ukrainy – Verkhovna Rada of Ukraine*. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80732-10#top>. [in Ukrainian].

8. Pro Natsionalnu politsiiu: Zakon Ukrainy vid 02.07.2015 № 580-VIII. *Verkhovna Rada Ukrainy. Zakonodavstvo Ukrainy – Verkhovna Rada of Ukraine*. (2015) URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19/find?text>. [in Ukrainian].

9. Pro zabezpechennia sanitarnoho ta epidemichnoho blahopoluchchia naselennia: Zakon Ukrainy vid 24.02.1994 № 404-KhII. *Verkhovna Rada Ukrainy. Zakonodavstvo Ukrainy – Verkhovna Rada of Ukraine*. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4004-12>. [in Ukrainian].

10. Deiakі pytannia Derzhavnoi sanitarno-epidemiolohichnoi sluzhby: postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 29.03.2017 № 348. *Verkhovna Rada Ukrainy. Zakonodavstvo Ukrainy – Verkhovna Rada of Ukraine*. (2017) N. p. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/348-2017-п>. [in Ukrainian].

11. Polozhennia pro Derzhavnu sluzhbu Ukrainy z pytan bezpechnosti kharchovykh produktiv ta zakhystu spozhyvachiv: postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 02.09.2015 № 667. *Verkhovna Rada Ukrainy. Zakonodavstvo Ukrainy – Verkhovna Rada of Ukraine*. (2015) N. p. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/667-2015-п>. [in Ukrainian].

12. Pro mistseve samovriaduvannia: Zakon Ukrainy vid 21.05.1997 № 280/97-VR. *Verkhovna Rada Ukrainy. Zakonodavstvo Ukrainy – Verkhovna Rada of Ukraine*. (1997) N. p. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-вр>. [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 30.05.2022

Martsun M., Head of the Chortkiv District Prosecutor's Office of the Ternopil Region (Chortkiv, Ukraine)

PROCEEDINGS IN CASES OF ADMINISTRATIVE OFFENSES, PROVIDED BY ART. 44-3 OF THE CRIMINAL PROCEDURE CODE "VIOLATION OF THE RULES REGARDING THE QUARANTINE OF PEOPLE"

The scientific article is devoted to the peculiarities of proceedings in cases of administrative misconduct in violation of the rules of quarantine of people. The specifics of the activities of law enforcement and other executive bodies to identify such offenses and bring perpetrators to administrative responsibility remain unexplored. The list of authorities and officials authorized to draw up protocols for committing administrative offenses in quarantine rules violations have been established. Authorities have been identified that have the right to decide on cases of such administrative offenses. It is concluded that the norms of the legislation on administrative offenses and the sectoral legislation that defines the public authorities' powers are often inconsistent. The Code of Ukraine on Administrative Offenses authorizes certain authorities to draw up protocols on administrative misdemeanors, which consist in violating the rules of quarantine of people. At the same time, the sectoral legislation does not define the officials of these bodies who have the right to draw up such protocols.

Several recommendations have been proposed to improve the legislation governing proceedings on administrative offenses in the field of violation of quarantine rules. In particular, the National Police should be given the right to draw up reports on administrative offenses in the event of a person appearing in a public place without personal protective equipment. It is necessary to identify specific officials of health authorities who will have the right to draw up reports on administrative offenses in the field of violation of quarantine rules. The Law of Ukraine On Local Self-Government should establish the rights of specific officials to draw up reports on such administrative offenses. Each city or village council should adopt a separate regulation on the procedure for reviewing protocols on administrative offenses. The powers of the executive committees of local councils to consider cases of administrative misconduct that violate the rules of quarantine of people should be transferred to the administrative commissions formed of specialists in the field of law.

Keywords: quarantine, rules, protocol, administrative offense, administrative liability, proceedings.